smutecnireci.cz

Vážení pozůstalí, milá rodino a přátelé,

dnes se scházíme, abychom uložili urnu Karla Svobody, našeho milovaného Táty Káji,
a abychom poděkovali za jeho dlouhých devětasedmdesát let života.

Pocházel z Plzně.
Vybral si řemeslo, které vyžaduje trpělivost a poctivost – truhlařinu.
Vyučil se, otevřel si vlastní dílnu a jeho práce dodnes zdobí mnoho domovů.
Stačilo vstoupit do jeho dílny a člověk věděl, kde je doma:
vůně dřeva, pečlivě seřazené nástroje, tiché soustředění,
a to jeho typické přeměření „ještě jednou“, než padl poslední řez.
Takový byl – tichý a pevný, mistr detailu, který věděl,
že věci drží pohromadě teprve tehdy, když se dělají poctivě.

Jeho život se opíral o jednoduché a pevné hodnoty:
pokora, pracovitost, úcta k rodině a poctivost v řemesle i v životě.
Byl štědrý, ochotný pomoci, spolehlivý soused.
Když někomu vrzly dveře, neptal se na důvod – do ruky vzal šroubovák.
Když se někdo ztratil v těžkém dni, měl pro něj klidné slovo.
A když bylo potřeba podepřít – polici, plán i člověka – stál u toho.

Jeho srdce patřilo také řece a tichu.
Na Berounce čekal na první kroužek na hladině, a bylo mu dobře,
i když ryby ten den neměly náladu.
V parku nad šachovnicí s úsměvem přijímal výzvu cizinců
a dětem ukazoval, jak se rochâňuje král.
A den byl úplný, když vedl psa známou cestou a zdravil sousedy,
jako by každé „dobrý den“ bylo malou opravou světa.

Vytvořte si vlastní personalizovanou řeč na smutecnireci.cz

Pro rodinu byl oporou.
Pro Evu, pro děti Martina a Janu, pro pět vnoučat,
která už vědí, jak voní dřevo po čerstvém hoblování.
Nejhezčí vzpomínky se nám vracejí ke štědrovečerním stolům,
které vlastnoručně vyrobil a u nichž jsme se každý rok scházeli.
Byly pevné, aby unesly vše – sváteční mísy, smích i ticho,
radost i to, co se do slov nevešlo.
U těch stolů se z jeho práce stával domov.

Dnes cítíme ztrátu.
Bude chybět jeho klidná přítomnost, šikovné ruce a vlídné slovo pro každého.
Ale to, co vybudoval, nekončí.
Zůstává v nábytku, který nese otisk jeho dlaní,
v zvyku nejprve naslouchat a až pak mluvit,
v trpělivosti, s níž se dokončuje rozdělaná práce,
v rodině, která se umí sejít kolem jednoho stolu.

Na přání rodiny budeme před uložením urny tiše stát a skloníme hlavy k krátké modlitbě.
V ní poděkujeme za dar Karlova života,
poprosíme o pokoj pro něj a sílu a útěchu pro všechny, kdo zde zůstávají.

Tato chvíle je rozloučením, ne však koncem příběhu.
Karel – náš Táta Kája – bude dál přítomen ve věcech, které slouží,
v gestech, která povzbuzují, a v láskách, které drží.
Tam, kde se doma rozzní šuplík bez zadrhnutí,
kde si někdo vzpomene přeměřit ještě jednou,
kde se u stolu podají ruce – tam bude s námi.

Děkujeme ti, Karle, za práci, která drží,
za ticho, které povzbuzuje,
za rodinu, kterou jsi uměl spojit.
Odpočívej v pokoji.
My poneseme dál to, co jsi do nás vložil.

Tato řeč byla vytvořena pomocí smutecnireci.cz.Odpovězte na pár otázek a vygenerujte si vlastní personalizovanou řeč hned teď nasmutecnireci.cz
Vytvořte si vlastní personalizovanou řeč na smutecnireci.cz

Vytvořte si vlastní personalizovanou řeč na smutecnireci.cz